

Östersundomin ruovikkoalueen yleissuunnitelma

Eeva Suikkari

UUDENMAAN YMPÄRISTÖKESKUKSEN
RAPORTTEJA 4 | 2007

Östersundomin ruovikkoalueen yleissuunitelma

Eeva Suikkari

Helsinki 2007

Uudenmaan ympäristökeskus

**UUDENMAAN
YMPÄRISTÖKESKUS**
NYLANDS
MILJÖCENTRAL

UUDENMAAN YMPÄRISTÖKESKUKSEN RAPORTTEJA

4 | 2007

Uudenmaan ympäristökeskus

Taitto: Eeva Suikkari

Kansikuva: Tero Taponen

Sisäsivujen kuvat: Eeva Suikkari

Julkaisu on saatavana myös internetistä:

www.ymparisto.fi/uus/julkaisut

Helsinki 2007

ISBN 978-952-11-2715-1 (nid.)

ISBN 978-952-11-2716-8 (PDF)

ISSN 1796-1734 (pain.)

ISSN 1796-1742 (verkkoj.)

441 002
Painotuote

SISÄLLYS

1 Johdanto	5
2 Alueen kuvaus	6
3 Alueen luontoarvot	8
3.1 Kasvillisuus	8
3.2 Linnusto	10
3.3 Kalat	12
3.4 Muut eläimet	12
4 Kapellvikenin kunnostussuunnitelma	13
4.1 Ruoppaus	13
4.2 Talviniitto	13
4.3 Laidunnus	16
Lähteet	17
Liitteet	18
Kuvailulehdet	20

1 Johdanto

Viron ja Suomen yhteisen ruokohankkeen päätavoitteena on luoda perusteet rannikkoalueiden ruovikoiden kestävä kehityksen mukaiselle käytölle. Hankkeen aikana suunnitellaan ja toteutetaan valituille pilottialueille toimenpiteitä bioenergiaan, ruokorakentamiseen, biodiversiteettiin, vesiensuojeluun sekä maisema-arvoihin liittyen. Pilottialueiden osalta on tarkoitus osoittaa selkeästi, missä ruovikoita voidaan määrällä aikaisesti tai pysyvämminkin hyödyntää bioenergiana ja rakentamisessa ja missä alueet tulisi peruskunnostaa esimerkiksi merenrantaniityiksi, tai jättää luonnontilaiseksi tai hoitaa varovaisesti. Toimenpidealueille luodaan työmenetelmiä, joiden avulla toimenpiteitä voitaisiin toteuttaa jatkossa alueiden arvon ja hyödyntämisen kannalta parhaalla tavalla. (Ruokostrategia Suomessa ja Virossa 2007).

Yksi hankkeen pilottialueista sijaitsee Sipoon Östersundomissa. Noin 100 hehtaarin suuruinen ruovikkoalue kuuluu kokonaisuudessaan Natura 2000 - alueeseen (F10100065) ja lintuvesiensuojeluohjelmaan. Työ käsittää vain osan Östersundomin lintuvesistä, lähinnä Kapellvikenin ja Karlvikenin alueen.

Työn pohjana on Pertti Koskimiehen tekemä Östersundomin lintuvesien käyttö- ja hoitosuunnitelma (Koskimies 1998) sekä Rauno Yrjölän tekemä Östersundomin lintuvesien hoito- ja käyttösuunnitelma (Yrjölä 2005). Linnustotiedot vuosilta 2002, 2003 ja 2004 Rauno Yrjölä.

2 Alueen kuvaus

Sipoon kunnan alueella Östersundomissa sijaitsevat Kapellvikenin ja Karlvikenin laajat ruovikkoalueet kuuluvat kokonaisuudessaan ”Mustavuoren lehto ja Östersundomin lintuvedet” - nimiseen Natura 2000-alueeseen (F10100065). Lisäksi ne kuuluvat kansainvälisesti arvokkaaksi määriteltynä kohteena valtakunnalliseen lintuvesien-suojeluohjelmaan. Alueen maanomistus jakautuu Suomen valtion, Helsingin kaupungin ja yksityisten maanomistajien kesken. Eteläosan yhtenäinen ruovikkoalue on Helsingin kaupungin omistuksessa oleva yksityinen luonnonsuojelualue, joka perustettiin vuonna 2003. Uudenmaan ja Itä-Uudenmaan Natura 2000 - verkoston hoidon ja käytön yleissuunnitelmassa ”Mustavuoren lehto ja Östersundomin lintuvedet” Natura- alueen on arvioitu kuuluvan erittäin kiireellisen hoidon tarpeessa oleviin kohteisiin (Ojala 2006).

Kapellviken on lähes kokonaan ruovikoitunut merenlahti, jonka keskiosassa sijaitsee osin asutettu Långörenin metsäsaareke. Avovettä on Långörenin pohjoispuolella pieninä lampareina ja kapeina uomina. Alueen pohjoisosassa Karhusaarentien vieressä on matalakasvuinen, ennen hevoslaitumena ollut merenrantaniitty. Kapellvikenin länsireunalla ruovikon halki virtaa pieni joki nimeltään Krapuoja.

Ruovikot rajautuvat suuressa osassa rantoja reheviin pensaikkoihin ja tervalepikkoihin. Kauempana lahtea ympäröivät havu- ja sekametsät, peltoaukeat ja asuintaloalueet. Alueen peruskartta on liitteessä 1.

Kuva 1. Östersundomin sijainti

1:150000

© Maanmittauslaitos, lupa nro 7/MYY/07
© Uudenmaan ympäristökeskus 2007

□ Natura-alue

1:10000

© Maanmittauslaitos, lupa nro 7/MYY/07
© Uudenmaan ympäristökeskus 2007

Kuva 2. Natura-alueen raja

3 Alueen luontoarvot

3.1

Kasvillisuus

Natura-alueella on tehty kasvillisuusselvitys kesällä 1999 (Honkanen 2000). Inventoinnissa määritettiin kasvillisuustyytit kuvioittain. Alueen kasvillisuuden kuvaus on kooste Honkasen (2000) työstä. Tarkat kasvillisuuskuvioinnit löytyvät samasta raportista.

Kapellvikenin umpeenkasvanut merenlahti on suurimmaksi osaksi ruokoluhtaa, jossa järviruoko (*Phragmites australis*) on vallannut lähes kaikki merenrantaniityt. Järviruoko on lisäksi kasvaa paikoin myös sinikaislaa (*Schoenoplectus tabernaemontani*), merikaislaa (*Bolboschoenus maritimus*) ja leveäosmankäämiä (*Typha latifolia*). Avovettä on Långörenin pohjoispuolella pieninä lampareina ja kapeina uomina. Kapeita veneväyliä on ruopattu 90-luvulla ja ruoppausmassat on läjitetty rantatöyräille, joilla nyt kasvaa tiheää lehtipuutaimikkoa. Eteläreunan Talosaareen rajautuvalla osalla on pienialaisia lehtoja ja länsireunalla, Krapuojan tuntumassa kasvaa tiheää pajuluhtaa.

Vuoden 1999 inventoinnissa ei löytynyt uhanalaisia kasveja. Uudellamaalla harvinaisista lajeista löytyi:

- Saarni (*Fraxinus exelsior*)
- Tammi (*Quercus robur*)
- Tähtkä-ärviä (*Myriophyllum spicatum*)
- Merinäkinruoho (*Najas marina*)

Kuva 3. Östersundomin ruovikkoa talvella 2007. Avovesialueiden reunoilla kasvaa yli kaksi metristä järviruokokasvustoa. Kuva Långörenin pohjoispuolelta.

Linnusto

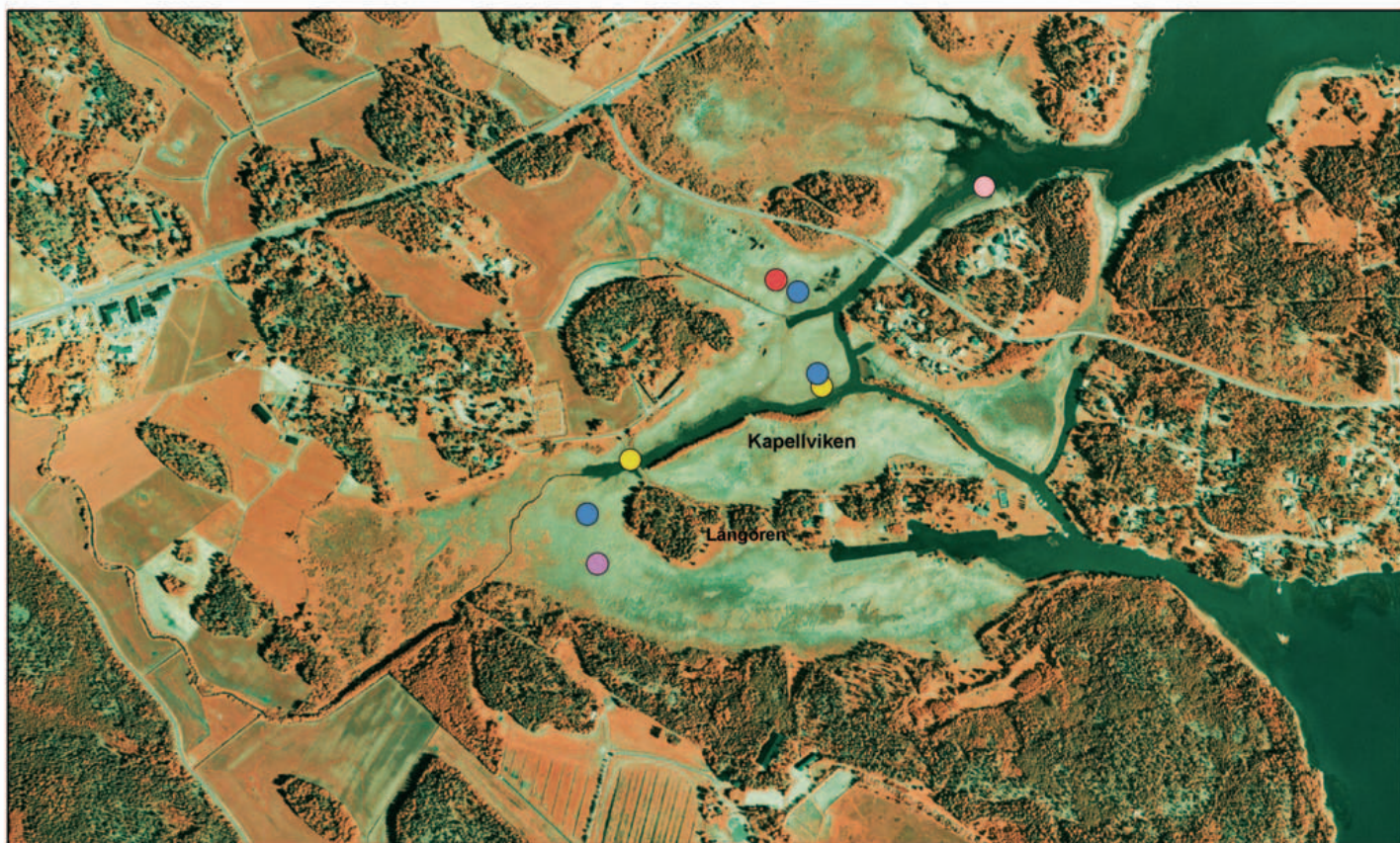
Östersundomin alueella on tehty useita linnustoselvityksiä (mm. Koskimies 1998). Vuosina 2002 -2004 Östersundomin linnusto on laskettu osana Vuosaaren sataman rakentamisen vaikutuksia tutkivaa seurantaohjelmaa (Yrjölä & Luostarinen & Tanskanen 2005). Kosteikkoalueella laskennat on tehty viiden kierroksen kartoituslaskentana ja vesilintujen reviirit on kartoitettu pistelaskentamenetelmällä.

Kapellvikenin alueella lintudirektiivin liitteen 1 lajeista havaittiin Ruisrääkkä (*Crex crex*) ja Pikkulepinkäinen (*Lanius collurio*), jotka kuuluvat myös uhanalaisluokituksen mukaan silmällä pidettäviin lajeihin. Pääosa arvokkaimmista kosteikkolajeista keskittyy lahden kosteimmille osille Långörenin pohjoispuolelle. Alueella on myös merkitystä lintujen muutonaikaisena ruokailu- ja levähdyspaikkana.

Taulukko 1. Kapellvikenin pesimälinnusto vuonna 2002 (Yrjölä 2005)

Laji	Parimäärä	Laji	Parimäärä
Haapana	1	Satakieli	5
Sinisorsa	3	Pensastasku	1
Tukkasotka	2	Räkättirastas	1
Telkkä	1	Punakylkirastas	4
Tukkakoskelo	1	Ruokokerttunen	51
Isokoskelo	2	Luhtakerttunen	1
Ruisrääkkä	0+1	Rytikerttunen	10
Taivaanvuohi	6	Pensaskerttu	25
Punajalkaviklo	2	Viiksitimali	0+1
Rantasipi	5	Pikkulepinkäinen	2
Uuttukyyhky	1	Varpunen	1
Käenpiika	1	Peippo	2
Haarapääsky	1	Tikli	2
Niittykirvinen	2	Punavarpunen	7
Västaräkki	1	Pajusirkku	24
Yhteensä			167
Pareja			30

- Luhtahuitti
- Luhtakana
- Rastaskerttunen
- Viiksitimali
- Kaulushaikara

1:10000

© Maanmittauslaitos, lupa nro 7/MYY/07
© Uudenmaan ympäristökeskus 2007

Kuva 4. Ruovikkolajien pesimäalueita vuosien 2002, 2003 ja 2004 laskennoista (Yrjölä 2007)

3.3

Kalat

Alueen kalastosta ei ole tehty selvitystä, mutta Kapellvikenin lahdella tavataan ainakin tavallisimmat kalalajit kuten särki, lahna, ahven, kiiski ja hauki. Alueella on merkitystä kalojen kutualueena.

3.4

Muut eläimet

Hirvet käyttävät Östersundomin kosteita merenrantaniittyjä kesäisin laidunalueena. Hirvien lisäksi alueella tavataan valkohäntäpeuroja ja metsäkauriita.

Petoeläimistä yleisimpiä ovat supikoiria ja kettu. Östersundomissa on pyydetty supikoiria ja minkkejä alueen vesilintujen poikastuoton parantamiseksi. Pyynnit ovat osa pääkaupunkiseudun lintuvesien tutkimusta ja tehty Uudenmaan riistanhoitopiirin, Helsingin yliopiston ja Suomen ympäristökeskuksen yhteistyönä. (Yrjölä 2005)

Kapellvikenin rantaniityillä on tavattu mm. ritariperhosia sekä rauhoitettua kirjoverkkoperhosta.

4 Kapellvikenin kunnostussuunnitelma

4.1

Ruoppaus

Kapellvikenin ja Karlvikenin alueelle on tehty Uudenmaan ympäristökeskuksessa ruoppaussuunnitelma (Jaakonaho 2006). Suunnitelmassa esitetään pengermassojen poistamista ja vesialueen lisäämistä Långörenin metsäsaarekkeen pohjoispuolella.

Ruoppauksen tarkoituksena on avata umpeenkasvaneita uomia ja madaltaa 1980-luvulla tehtyjä pengerryksiä ruovikkoalueen reunoilla. Veneväylän ruoppausmassoista tehdyt penkereet kasvavat nyt tiheää lehtipuustoa ja puut tarjoavat hyviä tähystys paikkoja mm. variksille. Uoman avaus lisää vedenvirtausta ruovikossa ja kosteapohjaisen ruovikon alaa lahdella. Uoman avaaminen parantaa alueen kosteikolajiston elinolosuhteita.

Ruoppausmassojen yhteenlaskettu määrää on noin 10420 m³ ktr. Ruoppaussuunnitelman kartta on liitteenä.

4.2

Talviniitto

Talviniittokohteeksi hyvin soveltuva alue sijaitsee osittain Helsingin kaupungin omistamalla luonnonsuojelualueella Långörenin metsäsaarekkeen eteläpuolella. Noin 7 hehtaarin kokoisella talviniittokohteella kasvaa melko lyhyttä 1-2 metrin mittaista järviruokoa tasaisena kasvustona.

Talvella 2006 Kapellvikenin koeniitoissa niitettiin noin 16,5 hehtaaria ruokoa. Ruokoa saatiin noin 5000 kiloa hehtaarilta ja siitä tehtiin arviolta 20 000 nippua, joista suurin osa käytettiin rakennusmateriaalina ja osa jäi käyttämättä. Talvella 2007 alueelle ei päästy niittämään jäiden aikaisen lähtemisen vuoksi. Lisäksi jäät kaatoivat suuren osan ruovikkoa korjauskelvottomaksi.

Talvella tehtävä niitto ei vaikuta järviruo`on kasvuun heikentävästi. Päinvastoin seuraavaan kesän kasvusto voi saada paremmat olosuhteet kasvulle kun kasvualustaa varjostava vanha järviruokokasvusto on niitetty pois. Usein juuri rakentamiseen soveltuvaa, suoraa ja noin kaksi metriä korkeaa ruokoa saadaan vasta muutaman talven niiton jälkeen (Ruovikkostrategia Suomessa ja Virossa 2007).

Järviruo`on talviniitto ei vähennä vesistön ravinnepitoisuuksia koska ravinteet siirtyvät talveksi ruo`on varresta juurakkoon. Talviniitoilla voidaan kuitenkin parantaa veden laatua poistamalla happea kuluttavaa, maatuvaa kasvimassaa pois rannoilta. (Ruovikkostrategia Suomessa ja Virossa 2007).

Talviniitolla voi olla joitain vaikutuksia alueen linnustoon kun suojaa antava ruokokasvusto niitetään pois. Toisaalta Kapellvikenin alueelle jää vielä runsaasti järvi-ruokokasvustoa pystyyn talvehtivia lintuja varten. Alueella levähtäville keväisille muuttolinnuille niitetystä alueesta voi olla hyötyä levähtämis- ja ruokailualueena. Talviniittoja ei tehdä alueilla, jotka ovat vaativamman ruovikkolajiston pesimäaluetta. Nämä lajit tarvitsevat suojaavaa ruokokasvustoa myös keväällä saapuessaan pesimäalueille.

Etelä-Ranskassa on tutkittu järviruokokasvustojen talviniiton vaikutuksia varpuslintujen ravintona käyttämiin niveljalkaisiin. Tutkimuksessa todettiin tärkeäksi säilyttää sopivankokoisia alueita ruovikkoa koskematta ja niittoalueilla niittää järvi-ruokoa laikuittain. Laikuittainen niitto hyödynsi monia niveljalkaislajeja tarjoamalla niittämättömillä laikuilla talvehtimispaikkoja talvella ja niitetyillä laikuilla uusia asuinpaikkoja keväällä. Laikuittaisen talviniiton todettiin lisäävän elinympäristöjen heterogeenisyyttä ja lajien monimuotoisuutta. (Schmidt, Lefebvre, Poulin & Tscharnke 2004). Myös Ekstam (2006) suosittelee ruovikoita niitettävän niin, että laajojen niitettävien alueiden sisään tulisi jättää 10–15 metrin levyisiä alueita niittämättä ja kaikkiaan noin 10–20 % ruovikosta tulisi jättää niittämättä talviniittokohteilla. Kokemus on kuitenkin osoittanut, että ruovikon seassa olevat kivet, puut ym. esteet tekevät niittojäljestä väistämättä laikuttaista.

Kuva 5. Talviniittoon soveltuva alue Långörenin eteläpuolella

Kuva 6. Tasaista järviruokokasvustoa Långörenin eteläpuolella

Laidunnus

Alueen pohjoisosassa sijaitsee noin 6,2 hehtaarin kokoinen laidunnukseen soveltuva kuivapohjainen rantaniitty. Alueen hoito tulisi aloittaa raivaamalla niitty vesirajaan asti vanhasta ruokokasvustosta. Vanhan ruokomassan poisto talvella helpottaa seuraavan kesän laidunnusta ja vähentää maaturvan kasviaineksen määrää. Talviniittoja voidaan toistaa muutamana ensimmäisenä talvena laidunnuksen aloituksesta.

Alueelle parhaiten soveltuvat laiduneläimet ovat nautakarja ja hevonen. Sopiva eläinmäärä niitylle on noin 9 nautaa tai 6 hevosta. Karjan tulisi olla pienikokoista, koska painavat liharodut rikkovat vetisen pintamaan. Alueelle hyvin soveltuvia rotuja ovat itäsuomenkarja tai ylämaankarja. Aitatyypin valitaan laiduneläimen mukaan.

Tukiniitto heinä-elokuun vaihteessa järviruo'on kukinta-aikaan saattaa olla tarpeellista, jos laidunnuspaine on jäänyt liian pieneksi. Tukiniittojen avulla laidun saadaan tuottamaan ravintoa karjalle laidunkauden loppupuolellakin.

 Laidunalue

1:10000
N

© Maanmittauslaitos, lupa nro 7/MYY/07

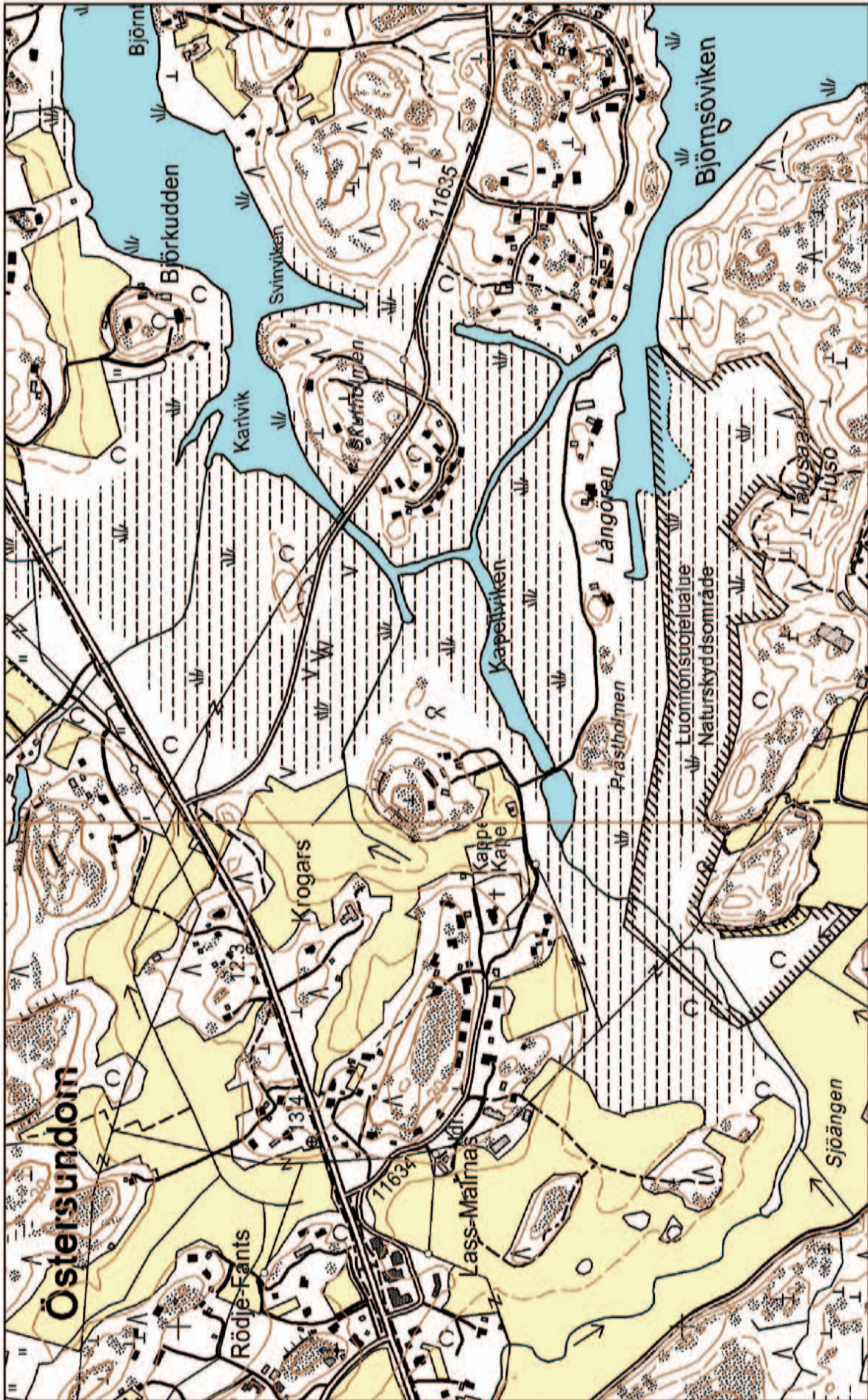
© Uudenmaan ympäristökeskus 2007

Kuva 7. Laidunnukseen soveltuva alue

Lähteet

- Ekstam, B. Reedbeds economic usage and habitat preservation. Esitelmä 27.4.2006. Ruoko-hankkeen biodiversiteetti -työryhmän seminaari, Helsinki.
- Honkanen, J. 2000. Östersundomin lintulahtien kasvillisuuskartoitus. Helsingin kaupungin ympäristökeskus, Helsinki. Helsingin kaupungin ympäristökeskuksen monisteita 2/2000.
- Jaakonaho, O. 2006. Kappelvikenin ruoppaussuunnitelma. Uudenmaan ympäristökeskus, Helsinki. Luonnos.
- Koskimies, P. 1998. Östersundomin lintuvesien käyttö- ja hoitosuunnitelma. Helsingin kaupungin ympäristökeskus, Helsinki. Helsingin kaupungin ympäristökeskuksen julkaisuja 17/98. ISBN 951-718-114-0
- Ojala, O. 2006. Uudenmaan ja Itä-Uudenmaan Natura 2000 -verkoston hoidon ja käytön yleissuunnitelma. Uudenmaan ympäristökeskus, Helsinki. Uudenmaan ympäristökeskuksen raportteja 3/2007. ISBN 9789521126802. <http://www.ymparisto.fi/uus/julkaisut> [viitattu 10.6.2007]
- Ruovikkostrategia Suomessa ja Virossa. 2005. Hankesuunnitelma Ruoko-hanke. Ympäristöministeriö, Helsinki. <http://www.ruoko.fi> > strategia [Viitattu 10.6.2007]
- Schmidt, M. H., Lefebvre, G., Poulin, B. & Tschardt, T. 2005. Reed cutting affects arthropod communities, potentially reducing food for passerine birds. *Biological Conservation* 121, 157-166.
- Yrjölä, R. 2005. Östersundomin lintuvesien hoito- ja käyttösuunnitelma. Ympäristötutkimus Yrjölä Oy, Helsinki. Luonnos.
- Yrjölä, R., Luostarinen, M. & Tanskanen, A. 2005. Vuosaaren satamahankkeen linnustoseuranta 2004. Helsingin kaupungin ympäristökeskus, Helsinki. Helsingin kaupungin ympäristökeskuksen julkaisuja 5/2005. ISBN 952-473-538-5
- Yrjölä, R. 2007. Enviro Oy. Helsinki. Sähköposti 24.2.2007. [Rauno Yrjölältä saatu paikkatietoaineisto].

1:10000

© Maanmittauslaitos, lupa nro 7/MYY/07

© Uudenmaan ympäristökeskus 2007

KUVAILULEHTI

Julkaisija	Uudenmaan ympäristökeskus			Julkaisu-aika Elokuu 2007
Tekijä(t)	Eeva Suikkari			
Julkaisun nimi	Östersundomin ruovikkoalueen yleissuunnitelma			
Julkaisusarjan nimi ja numero	Uudenmaan ympäristökeskuksen raportteja 4/2007			
Julkaisun teema				
Julkaisun osat/ muut saman projektin tuottamat julkaisut	Julkaisu on saatavana myös internetistä: www.ymparisto.fi/uus/julkaisut			
Tiivistelmä	<p>Viron ja Suomen yhteisen ruokohankkeen päätavoiteena on luoda perusteet rannikkoalueiden ruovikoiden kestä- vän kehityksen mukaiselle käytölle. Hankeen aikana suunnitellaan ja toteutetaan valituille pilottialueille toimenpi- teitä bioenergiaan, ruokorakentamiseen, biodiversiteettiin, vesiensuojeluun sekä maisema-arvoihin liittyen.</p> <p>Pilottialueiden osalta on tarkoitus osoittaa, missä ruovikoita voidaan määraa- aikaisesti tai pysyvämminkin hyödyntää bioenergiana ja rakentamisessa ja missä alueet tulisi peruskunnostaa esimerkiksi merenrantaniityiksi, tai jättää luonnontilaiseksi tai hoitaa varovaisesti. Toimenpidealueille luodaan työmenetelmiä, joiden avulla toimenpiteitä voitaisiin toteuttaa jatkossa alueiden arvon ja hyödyntämisen kannalta parhaalla tavalla.</p> <p>Yksi hankkeen pilottialueista sijaitsee Sipoon Östersundomissa. Noin 60 hehtaarin suuruinen ruovikkoalue kuu- luu kokonaisuudessaan Natura 2000 - alueeseen (FI0100065) ja lintuvesiensuojeluohjelmaan. Työ käsittää vain osan Östersundomin lintuvesistä, lähinnä Kapellvikenin ja Karlvikenin alueen.</p>			
Asiasanat	järviruoko, ruovikko, hyötykäyttö, merenrantaniitty, merenlahti			
Rahoittaja/ toimeksiantaja				
	ISBN 978-952-11-2715-1 (nid.)	ISBN 978-952-11-2716-8 (PDF)	ISSN 1796-1734 (pain.)	ISSN 1796-1742 (verkkoj.)
	Sivuja 21	Kieli Suomi	Luottamuksellisuus Julkinen	Hinta (sis. alv 8 %)
Julkaisun myynti/ jakaja				
Julkaisun kustantaja	Uudenmaan ympäristökeskus, Asemapäälätkönkatu 14, PL 36, 00521 Helsinki. Puh. 020 490 101 (vaihe), 020 690 161 (asiakaspalvelu). Faksi 020 490 3200. Sähköposti: kirjaamo.uus@ymparisto.fi Internet: www.ymparisto.fi/uus			
Painopaikka ja -aika	Edita Prima Oy			

PRESENTATIONSBLAD

Utgivare	Nylands miljöcentral			Datum August 2007
Författare	Eeva Suikkari			
Publikationens titel	Östersundomin ruovikkoalueen yleissuunnitelma (Utredningsplan för Östersundoms vassbestånd)			
Publikationsserie och nummer	Nylands miljöcentrals rapporter 4/2007			
Publikationens tema				
Publikationens delar/andra publikationer inom samma projekt	Publikationen finns tillgänglig på internet: www.miljo/uus/publikationer			
Sammandrag	<p>Huvudmålsättningen med det finländska och estländska vassprojektet är att skapa ramar för ett hållbart nyttjande av vassbestånd i kustområden. Under projektets gång planeras och genomförs åtgärder i utvalda pilotområden. Åtgärder berör vassbeståndens betydelse som bioenergi och byggnadsmaterial, vassbeståndens betydelse för biodiversitet och för vattenskydd samt vassbeståndens landskapsvärde.</p> <p>Avsikten med pilotområdena är att anvisa de vassbestånd man tillfälligt eller mer kontinuerligt kan utnyttja för bioenergiproduktion eller för att erhålla byggmaterial, de bestånd som bör iståndsättas som t.ex. havsstrandängar, de områden som bör lämnas i naturligt tillstånd samt de som bör skötas varsamt. För åtgärdsområdena utvecklas arbetsmetoder, med vars hjälp man senare kan utnyttja vassbestånden hållbart.</p> <p>Ett av projektets pilotområden är beläget i Östersundom, Sibbo. Det ca. 60 hektar stora vassområdet hör i sin helhet till Natura 2000-nätverket (FI0100065) och till skyddsprogrammet för fågelrika insjöar och havsvikar. Arbetet omfattar endast en del av Östersundoms fågelvatten, främst Kapellviken och Karlviken</p>			
Nyckelord	vass, vassbestånd, nyttobruk, havsstrandäng, havsvik			
Finansiär/uppdragsgivare				
	ISBN 978-952-11-2715-1 (hft.)	ISBN 978-952-11-2716-8 (PDF)	ISSN 1796-1734 (print)	ISSN 1796-1742 (online)
	Sidantal 21	Språk Finska	Offentlighet Offentlig	Pris (inneh. moms 8 %)
Beställningar/distribution				
Förläggare	Nylands miljöcentral, Stingsgatan 14, PB 36, 00521 Helsingfors, Tel +358 20 490 101 (växel), 020 690 161 (kundservice). Fax +358 20 490 3200. E-mail: kirjaamo.uus@ymparisto.fi Internet: www.miljo.fi/uus			
Tryckeri/tryckningsort och -år	Edita Prima Ltd			

Östersundomin ruovikkoalueen yleissuunnitelma on osa hanketta, jonka tarkoituksena on luoda yhteinen ruovikkostrategia Suomen ja Viron rannikkoalueille. Strategiassa luodaan perusteet rannikkoalueiden ruovikoiden kestävän kehityksen mukaiselle käytölle. Esimerkkialueilla tarkastellaan, missä ruovikoita voitaisiin määräämääräaikaaisesti tai pysyvämmiin hyödyntää bioenergiana ja ruokokattojen rakennusmateriaalina tai missä alueet tulisi peruskunnostaa esimerkiksi merenrantanitiyiksi. Yksi vaihtoehto on jättää alue luonnontilaiseksi ja hoitaa varovaisemmin.

Östersundomin noin 60 hehtaarin suuruinen ruovikkoalue kuuluu kokonaisuudessaan Natura 2000- alueeseen ja lintuvesiensuojeluohjelmaan. Yleissuunnitelma käsittää vain osan Östersundomin lintuvesistä, lähinnä Kapellvikenin ja Karlvikenin alueen.

UUDENMAAN
YMPÄRISTÖKESKUS
NYLANDS
MILJÖCENTRAL

ISBN 978-952-11-2715-11 (nid.)

ISBN 978-952-11-2716-8 (PDF)

ISSN 1796-1734 (pain.)

ISSN 1796-1742 (verkkokoj.)